

האטון עם הבימאי רוברט רופורד בעבודה על "אנשים פשוטים"
תפקיד ראשי — הודות לאוסקר על תפקיד מיסנה

האטון עם הבימאי הארולד בקר בעבודה על "כיבוי אורות"
תפקיד ראשי — הודות לאוסקר על תפקיד מיסנה

שקל את מועמדותי, ואני חשבתי — הנה, זה עומד לקרות! אבל הוא בחר בפטר מקציקול, ואני התאכזבתי. כל-כך רציתי לשחק בתפקיד זה!"

אבל, גם הוא מודה שלאכזבות יש פיצוי מסויים. "חשוב לשחקן לקחת פסק-זמן, ולו כדי לבדוק את עצמו מחדש, ולהסתגל לכל החידושים המתחדשים בחייו. עם כל הדברים הטובים שקרו לי, לא היה לי זמן להיות לבדי, ולבחון את סדר העדיי פניות שלי. החלטתי שהטוב ביותר עבורי יהיה לשבת בשקט בסביבה שלי למשך זמן מסויים, ולהניח לדברים להרגע ולשי קוע. חשוב מאוד בעיני, וזאת למדתי מאבא, לא להיות שחקן 24 שעות ביממה. טוב שיהיו גם חיים אחרים, ואני אוהב לחיות. אני אוהב לקרוא, אוהב לטייל, לשחק טניס ולנגן. וגם עם ההצלחה צריך ללמוד איך לחיות, ואינך יכול לחיות על ההצלחה לבדה."

תדריך

חובה לראות:

תל-אביב — מפיסטה, גאליפולי, כלבי הקט, נועה בת 17, אהובת הקצין הצרפתי, בקרבי העץ.

ירושלים — מפיסטה, נועה בת 17.

חיפה — דון ג'ובאני, אהובת הקצין הצרפתי.

תל-אביב

*** **מפיסטה** (הונגריה, סינמה 2, מוצג גם בחיפה ובירושלים) — סרטו של הבימאי אישטוואן סאבו, שנראה רוקד משימחה בטקס קבלת האוסקר לסרט הנור הטוב ביותר, יחד עם השחקן קלאוס מריה ברנאדור. האוסקר היה מוצדק: הסיפור המבוסס על גובלה של קלאוס נקי ומה חשוב יותר — האמנות או גרינדגנס, מפליג מעבר למקור, אל ה-שאלה אם אמן חייב לשמור גם על מצפון נקי ומה חשוב יותר — האמנות או החיים עצמם.

*** **אהובת הקצין הצרפתי** (אנגליה, סטודיו, מוצג גם בחיפה) — מריל סטריפ, שהיתה מועמדת לאוסקר, בתפקיד כפול: של אשה מודרנית הר משקת בסרט, ושל אהובת הקצין בסי פורו של ג'ון פאולס, המספר על שרה המעונה, בתקופה שבה טרם הומצאה ה-פסיכואנליזה. תסריט מצויין של הארולד פינר וטכניקת בימוי מעולה של קארל ריינ.

*** **צליחה חוזרת** (ישראל, צפון, מוצג גם בירושלים ובחיפה) — ניסיון מעניין לנתח דמותו של צבר על רקע הלחצים של החברה, ובעיקר של הצבא הישראלי. דורון נשר, דני מוג'ה ולירון גירנד מעצבים בטבעיות ובכנות שלושה גיבורים, החייבים להתמודד עם חסרונו של חבר ובעל, המגלים שקשה יותר להתמודד עם חיי היומיום, מאשר עם הפעולות הצבאיות המסוכנות ביותר.

חיפה

*** **דון ג'ובאני** (צרפת, אור-לי) — ג'וזף לואי מוביל למהפכה, בעיבוד יוצא דופן של האפרה של מוצארט. חוויה אסתטית מיוחדת במינה.

חברים מזכישים את החניך המצטיין בראיון מורנד (טימותי האטון)
הכבוד חשוב מן החיים

חניכי הפנימיה הצבאית משתטים על הפנימיה (האטון רץ במרכז)
להביא ערכים צבאיים לקיצוניות

טי משאת שמם לא אפרט כדי לא להעליב את האנשים שהציעו לי אותם. אבל גם לי אמרו לא. לדוגמה, רציתי מאוד להופיע בסרטו של אלן ג'יי פאקולה, בחירתה של סופי, לצד מריל סטריפ. מר פאקולה אכן

ברזוג מבוקש ביותר ונראה תמיד צעיר ונחמד. אך מסתבר שאפילו לנסיך-הקטן של הבר האמריקאי ישנן אכזבות: "אומנם סירבתי לכמה הצעות להופיע בכמה סר-

רד, עשוי להיות הגברר הקשות, אשר מביא את רעיונותיו של מפקדו עד הקרי צונית, בפנאטיות ובעקשנות רבה, כשהוא סוחף עימו כמה חניכים, מתעלם מהוריהם ואוסם את אוזניו מפני המיסטרה והצבא הצרים על הפנימיה.

האטון שובץ תחילה בתפקיד שנראה לגיפה כהולם יותר את נתוניו של השחקן הצעיר — תפקיד חברו הטוב של מורלנד, המגלם את הטיפוס החושב המתלבט עם מצפון, שאינו מסוגל לקבל פקודה בלי להסס תחילה. אך עם קבלת האוסקר הועבר האטון לתפקיד הראשי. "נתקענו עם החיבה העצומה שהורעפה עליו" אמר המפיק בגילוי לב. ג'ופה והבימאי, הארולד בקר, עשו עיסקה מוצלחת — האטון הוא אחת מקרני האור העיקריות של הסרט.

האטון עצמו טוען שלמד הרבה מכיבוי אורות, בעיקר למד לשחק שחימת, מג'ורג' סי סקוט, המשוגע למישחק. אך אם לדבר ברצינות, "למדתי להתמודד עם טיפוס ואורה חיים שאין בינו לביני שום קירבה, וזה אתגר רציני."

גם אכזבות. האטון הוא בחר בר-מזל. יש לו בית בסיגנון קולוניאלי בחוף

מאליבו, ולידו חונה מכונית פורשה חש-מלית, תאוה לנהיגים. הוא מתופף ג'ז מחונן ומשוגע לטריקים השמלילים, ביתו מוצף במכשירי סטריאו למיניהם, במכוניות מישחק אלקטרוניות ובמכשירי אלקוט. הוא